

Joined To HaShem Newsletter

Mike Clayton

Torah Commentary
Va'era (I appeared)
Exodus 6:2-9:35
Ezekiel 28:25-29:21
Romans 9:14-17
2 Corinthians 6:14-7:1

"I Didn't 'See' That Coming"

Moshe traveling back to Egypt was not just a trip to the corner convenience store. It was quite a journey, and during this time the words spoken to him at the Burning Bush and his conversation with YH VH was probably played over and over in his mind. He probably came up with a hundred ways this could go. As the imaginations became reality, at some point he probably thought to himself, "I didn't see that coming!"

With every plague the Pharaoh is becoming a bit more ticked off, and to make matters worse, Moshe is again living with the fact that his own family, the Hebrews, are not too happy with him either. The difference between his current situation and the one forty years earlier is he is able to "see" the hand of Elohim working in his midst. This is what gives him strength. To fully understand where Moshe is at, we must take a look at the word I used: see. In English the word "see" is to look upon something with our eyes. This limits us to our natural vision. In Hebrew the word for see is "ra'ah," which means to not only see with our eyes, but to perceive and consider with our spirit. Let's look at it this way; When a situation arises in life, whether good or bad from our perspective, we have a choice. We can either "see" it through our eyes, or we can ask to "see" it through His.

For Moshe and the Hebrews, a greater work had to be done than simply leaving Egypt. Egypt was going to have to leave them.

Many years had passed since Yaakov and his family had entered Egypt. When they arrived, the Hebrews were abhorrent to the Egyptians and the Egyptians were abhorrent to the Hebrews. As time had passed, the Hebrews had settled into the life of Egypt. To many of them the land and ways of Egypt had become who they were. It was home. The act of delivering the Hebrews from

Torah Commentaar
Va'era (ik verscheen)
Exodus 6:2-9:35
Ezechiël 28:25-29:21
Romeinen 9:14-17
2 Korintiërs 6:14-7:1

"Ik heb dat niet 'zien' aankomen."

De terugreis van Moshe naar Egypte was niet zomaar een uitstapje naar de buurtwinkel op de hoek. Het was een hele reis, en in deze tijd hadden de woorden die hij in de Brandende Struik sprak en zijn gesprek met YH VH waarschijnlijk keer op keer in zijn hoofd gespeeld. Hij bedacht waarschijnlijk honderd manieren waarop dit kon gaan. Toen de verbeelding werkelijkheid werd, dacht hij waarschijnlijk op een gegeven moment bij zichzelf: "Dat zag ik niet aankomen!"

Met elke plaag wordt de farao een beetje meer aangevinkt, en tot overmaat van ramp leeft Moshe weer met het feit dat zijn eigen familie, de Hebreëen, ook niet al te gelukkig met hem zijn. Het verschil tussen zijn huidige situatie en die van veertig jaar eerder is dat hij in staat is om de hand van Elohim in zijn midden te "zien". Dit is wat hem kracht geeft. Om volledig te begrijpen in welke situatie Moshe zich bevindt, moeten we eens kijken naar het woord dat ik heb gebruikt: zien. In het Engels is het woord "zien" naar iets kijken met onze ogen. Dit beperkt ons tot ons natuurlijke gezichtsvermogen. In het Hebreëus is het woord voor zien "ra'ah," wat betekent dat we niet alleen met onze ogen moeten zien, maar ook met onze geest moeten waarnemen en overwegen. Laten we het op deze manier bekijken; als er een situatie ontstaat in het leven, of die nu goed of slecht is vanuit ons perspectief, hebben we een keuze. We kunnen het "zien" door onze ogen, of we kunnen vragen om het door de Zijne te "zien".

Voor Moshe en de Hebreëen moest er een groter werk gedaan worden dan alleen het verlaten van Egypte. Egypte zou hen moeten verlaten.

Er waren vele jaren verstreken sinds Jaakov en zijn familie Egypte waren binnengekomen. Toen ze aankwamen, verafschuwden de Hebreëen de Egyptenaren en de Egyptenaren verafschuwden de Hebreëen. Na verloop van tijd hadden de Hebreëen zich genesteld in het leven van het Egyptische volk. Voor velen van hen had het land en de leefwijze van Egypte hen gemaakt tot wie ze waren. Het was thuis. De bevrijding van de Hebreëen uit

Egypt meant Egypt had to once again become abhorrent to them. The purpose of the plagues was not only to judge the pride and arrogance of Egypt, but to destroy Egypt in the hearts of the Hebrews. We will see in later readings that this would be more difficult than even Moshe could have ever thought.

With all this said, let's bring it to our day. It appears the whole world has entered into a time of plagues. From ebola in Africa to killings in Paris, the world is being set on fire. I, for one, believe it is just the beginning. There are going to be events in the near future which will make us stand with Moshe and say, "I didn't see that coming." The choice each of us face is the decision to not "see" these events with our eyes, but to pray for discernment to "ra'ah" through His eyes, for there is a greater purpose going on in our midst than just those "lousy old politicians" being judged for the way they are treating us.

The plagues in Egypt were not only to take the Hebrews out of Egypt, but to take Egypt out of the Hebrews. With each plague Egypt was being chipped from their hearts and a greater work was being done. In the end, many would not let Egypt go and would die in the wilderness. Let us not make the same mistake. When we "see" things coming and they are not the way we expected, let us pray that we may "ra'ah" the greater work, which by the way, may be a work within us

Egypte betekende dat Egypte weer afschuwelijk voor hen moest worden. Het doel van de plagen was niet alleen om de trots en arrogantie van Egypte te beoordelen, maar om Egypte te vernietigen in de harten van de Hebreëen. We zullen in latere lezingen zien dat dit moeilijker zou zijn dan zelfs Moshe ooit had kunnen denken.

Dit alles gezegd zijnde, laten we het naar onze tijd brengen. Het lijkt erop dat de hele wereld een tijd van plagen is ingegaan. Van ebola in Afrika tot moorden in Parijs, de wereld is in brand gestoken. Ik geloof dat het slechts het begin is. In de nabije toekomst zullen er gebeurtenissen zijn die ons met Moshe doen staan en zeggen: "Dat zag ik niet aankomen." De keuze waar ieder van ons voor staat is de beslissing om deze gebeurtenissen niet met onze ogen te "zien", maar om te bidden voor onderscheiding om te "ra'ah" door zijn ogen, want er is een groter doel gaande in ons midden dan alleen die "waardeloze oude politici" die worden beoordeeld op de manier waarop ze ons behandelen. De plagen in Egypte waren niet alleen om de Hebreëen uit Egypte te halen, maar ook om Egypte uit de Hebreëen te halen. Met elke plaag werd Egypte uit hun hart gerukt en werd er een groter werk gedaan. Uiteindelijk zouden velen Egypte niet loslaten en in de wildernis sterven. Laten we niet dezelfde fout maken. Als we de dingen "zien" aankomen en ze zijn niet zoals we hadden verwacht, laten we dan bidden dat we het grotere werk "ra'ah", dat overigens een werk in ons is, mogen "ra'ah".